

ROKE

Pavle Zidar

Joj, koliko rok me drži,
hrepenečih po zemlji
in nebu,
kako me vsak dan
do krvi
ustavljajo na begu.
Prsti sem jim dal
in svetih besed,
dal sem oči,
zato ne vem, kam,
kri
svojo sem že sejal
(o vroča,
črna semena)
in legal v pomlad
njenih trav.

Joj, koliko rok,
koliko rok,
hrepenečih po zemlji
in nebu!

NOŽI

Pavle Zidar

O kako svetli,
nikdar skrhani,
ko da noži so,
pogledi.

O kako hladni —
sâmi ko sneg,
pokrivajo moje
življenje.